

Praksis, at det kun er samlede Fredskovstrækninger, som dette gælder, idet det jo vil være ret urimeligt at maa, adspredte Lodder ikke kunne afhændes, naar de ikke blive Genstand for Udskytning, altsaa, de kunne gaa over fra en Ejer til en anden. — Da der kan findes forskellige Forhold, som med Rette kunne begrunde en Afvigelse fra disse Regler om de forskellige Arter af Ejendomme, indholdes der i § 3 en Bemærkning for Landbrugsministeren til i visse der nærmere angivne Tilfælde at kunne dispensere fra de her opstillede Regler. — Kapitel 2 om Fremgangsmaaden ved Udskytning skal jeg ikke opholde mig ved, da det i Virkeligheden er de Regler, som hidtil have været gældende, og som der ikke er nogen Anledning til at forandre. Jeg skal kun nævne en ny Bestemmelse, som er indsat i § 6, foranlediget ved et Ønske, der er fremsat af Landbo-kommissionen i dens Betænkning. Den gaar ud paa, at der skal gives Afgang for Naboer til, naar der foretages Udskytning af Nabo-ejendomme, at faa Stellet mellem Naboegaardene berigtiget og fastslaaet paa en nem Maade, saaledes at Trætte om Skel i Fremtiden kunde undgaaes for disse Ejendommers Bedkommende. — En anden Bestemmelse, jeg skal berøre, er Bestemmelsen i § 15, fjerde Stykke, hvor der i Regeringsforslaget i Overensstemmelse med Landbo-kommissionens Indstilling var foreskrevet, at Parceller, som ikke oversteg 3 Tønder Land geometrisk Maal, kunde sthyldsaettes ved Ministeriets Foranstaltning efter Matrikelstakst. I Folketinget er dette Areal sat til fire Tønder Land, og jeg har erklæret at kunne gaa saa vidt med paa dette Punkt. — Kapitel III. indeholder Reglerne om Jordb. Sammenlægning. Der er Hovedreglen, som er fastslaaet i § 16, den, at Jorder frit kunne sammenlægges; de Indskrænkninger, der ere for at anvende denne Regel, stamme fra de almindelige Forskrifter om Bønderjords Behandling og betyder altsaa det, at Bønderjord ikke kan sammenlægges med Hovedgaardsjord o. s. v. Medens man hidtil ikke har haft en fast Regel for, hvor stort et Antal Bøndergaarde der maa sammenlægges, fastslaar Lovforslaget her dette Antal til 3, og det vil stemme med den Praksis, som man har fulgt. Man har ganske vist i Administrationen ikke altid været tilbøjelig til at gaa saa højt som til Sammenlægning af 3 Bøndergaarde, men det er dog sket, og det er vist hensigtsmæssigt her at faa fastslaaet dette Antal. I § 17, 3dje Stykke findes den fra gammel Tid gældende Regel, at der ved Sammenlægning af Bøndergaarde skal udslægges Pligthuuse. Som bekendt har denne Forpligtelse ikke været overholdt i de senere

Mar. Landbo-kommissionen har imidlertid ment, det var rettest at bringe denne Bestemmelse til fornyet Liv, og Ministeriet har kunnet slutte sig dertil. — I fjerde Kapitel findes Reglerne om Nagelæg, der ere i Overensstemmelse med de gældende Regler. I Folketinget er der indsat som sidste Stykke en Bestemmelse om, at man paa lignende Maade som den, paa hvilken man kunde faa Skel fastsat, kan faa Beliggenheden af Stellet mellem to Ejendomme konstateret. Denne Bestemmelse er sikkert hensigtsmæssig og vil kunne medføre, at adskillige Retstrætter om Skel kunne undgaaes i Fremtiden. Jeg har derfor tiltraadt den. — I Kapitel V. har man optaget med nogle mindre Ændringer de i Loven af 4de Juli 1850 indeholdte Bestemmelser om faste Jordboniteringsmænd. Og endelig har man Kapitel VI. indført nogle Straffebestemmelser, som i høj Grad have været savnede, idet der har været det ejendommelige Forhold, at man har haft Forskrifter om, hvad der skulde tagtages f. Eks. ved Opførelse af Bygninger paa Hovedparceller, ved Opførelse af Bygninger paa Pligthuuse o. s. v., uden at man har haft Hjemmel til at foreskrive en Straf for Oversiddelse af saadanne Forpligtelser. — Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Schefted: Som Medlem af den Landbo-kommission, der har behandlet dette Spørgsmaal, og specielt af den Sektion, som det har været overdraget at drøfte Sagen nærmere, har jeg gerne ville have Ordet for at udtale mig om den foreliggende Sag. Som de ærede Medlemmer ville vide, har Kommissionen i sin Betænkning ikke indladt sig paa at formulere sine Resultater i Lovform, men har kun udtalt sig om Spørgsmaalene enkeltvis og om, hvad den maatte ønske kunde blive til Lov i hvert enkelt Spørgsmaal. Regeringen har altsaa i Genhold dertil, som den højtærede Minister udtalte, formet sit Lovforslag paa Grundlag af disse Resultater, som vi have søgt at slaa fast, og jeg kan ikke sige andet, end at vi maa være tilfredse med den Form, der er valgt. Regeringen har i alt væsentligt fulgt de Vink, vi have givet, og Resultatet, der foreligger, er et Lovforslag, som jeg antager, at vi i det væsentlige maa kunne tiltræde alle.

Der er enkelte Ting, som Regeringen i sit Forslag har gjort lidt anderledes, end vi havde foreslaaet, men det er ikke væsentlige Ting. Jeg skal af saadanne enkelte Ting henpege paa § 2, hvor der er Spørgsmaal